UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 9. septembra 2004 *

Vo veci T-14/04,

Alto de Casablanca, SA, so sídlom v Casablanca (Chile), v zastúpení: A. Pluckrose,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: O. Montalto, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT:

Bodegas Julián Chivite, SL, so sídlom v Cintruénigo (Španielsko),

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. novembra 2003 (vec R 18/2003-2), týkajúceho sa prihlášky slovnej ochrannej známky VERAMONTE ako ochrannej známky Spoločenstva,

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predsedníčka komory P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas a J. D. Cooke,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Skutkový stav a konanie

1 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 14. januára 2004 podal žalobca žalobu proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 4. novembra 2003 (vec R 18/2003-2).

2 V návrhu sa uvádza, že žalobca je zastúpený pánom Pluckrosom, patentovým zástupcom registrovaným v Chartered Institute of Patent Agents (komora patentových zástupcov Spojeného kráľovstva). Pán Pluckrose tvrdí, že je „registered trade mark attorney" (zástupca pre ochranné známky), „European Patent Attorney" (zástupca pre európske patenty) a „European Trade Mark Attorney" (zástupca pre európske ochranné známky). Návrh je podpísaný pánom Pluckrosom.

3 Dňa 13. mája 2004 Súd prvého stupňa, v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku, vyzval ÚHVT, aby predložil pripomienky obmedzené na prípustnosť návrhu vzhľadom na to, že pán Pluckrose nie je advokát. Dňa 7. júla 2004 ÚHVT vyhovel tejto výzve.

Právny stav

4 Podľa článku 111 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, keď je žaloba zjavne neprípustná, alebo jej zjavne chýba akýkoľvek právny základ, Súd prvého stupňa môže, bez ďalšieho konania, rozhodnúť odôvodneným uznesením.

5 V predmetnej veci sa Súd prvého stupňa domnieva, že má dostatok informácií zo všetkých podkladov predložených účastníkmi konania a na základe uplatnenia uvedeného ustanovenia rozhoduje bez ďalšieho konania.

6 Podľa článku 19 Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje na konanie pred Súdom prvého stupňa na základe článku 53 tohto štatútu, účastníci konania, ktorí nemajú výsadné postavenie, musia byť pred súdmi Spoločenstva zastúpení advokátom. Podľa štvrtého odseku článku 19 Štatútu Súdneho dvora, „účastníka konania môže pred

Súdnym dvorom zastupovať alebo mu poskytovať právu pomoc len advokát, ktorý má oprávnenie vykonávať advokátsku činnosť pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore". Na účely zabezpečenia dodržiavania článku 19 štatútu sa v článku 44 ods. 3 rokovacieho poriadku stanovuje, že „advokát, ktorý poskytuje právnu pomoc účastníkovi konania, alebo ktorý ho zastupuje v konaní pred Súdom prvého stupňa, musí v kancelárii Súdu prvého stupňa uložiť osvedčenie o tom, že je oprávnený zastupovať v konaní pred súdnym orgánom v niektorom členskom štáte alebo v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody [o] EHP".

7 V predmetnej veci žalobca pripúšťa, že pán Pluckrose nie je ani solicitor, ani barrister. Napriek tomu zdôrazňuje, že on môže zastupovať klientov pred súdmi v Spojenom kráľovstve vo veciach žalôb, ktorých predmetom je duševné vlastníctvo. Žalobca z toho vyvodzuje, že pán Pluckrose ho môže zastupovať vo veci tejto žaloby.

8 ÚHVT pripúšťa, že táto žaloba kladie zásadnú otázku týkajúcu sa zastúpenia účastníkov konania pred súdmi Spoločenstva. Podľa jeho názoru pán Pluckrose nie je oprávnený zastupovať žalobcu pred takýmito súdmi. Totiž, hoci je oprávnený zastupovať klientov pred niektorými súdmi v Spojenom kráľovstve, nie je advokátom v zmysle článku 19 Štatútu Súdneho dvora.

9 Súd prvého stupňa sa domnieva, že z článku 19 Štatútu Súdneho dvora jasne vyplýva, že len advokát, ktorý má oprávnenie vykonávať advokátsku činnosť pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, môže zastupovať alebo poskytovať právnu pomoc účastníkom konania iným ako členským štátom alebo inštitúciám uvedeným v prvom a v druhom odseku tohto článku (uznesenie Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, FTA a i./Rada, T-37/98. Zb. s. II-373, bod 20). Táto požiadavka predstavuje podstatnú náležitosť, s ktorej nedodržaním je spojená neprípustnosť žaloby.

10 Dôvod skúmanej požiadavky spočíva v ponímaní úlohy advokáta ako spolupracovníka výkonu spravodlivosti, ktorý má celkom nezávisle a vo vyššom záujme spravodlivosti poskytnúť právnu pomoc, ktorú klient potrebuje. Protiváhou tejto ochrany je profesionálna disciplína, ktorú vo všeobecnom záujme ukladajú a kontrolujú na to oprávnené inštitúcie. Takéto ponímanie zodpovedá spoločným súdnym tradíciám členských štátov a možno sa s ním stretnúť aj v právnom poriadku Spoločenstva (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 1982, AM & S/Komisia, 155/79, Zb. s. 1575, bod 24).

11 Je potrebné zdôrazniť, že patentoví zástupcovia a zástupcovia v oblasti ochranných známok nie sú nevyhnutne advokáti. Hoci je pán Pluckrose oprávnený zastupovať tých, ktorí sú účastníkmi niektorých konaní pred súdmi v Spojenom kráľovstve, skutočnosťou ostáva, že nie je advokátom. Keďže z článku 19 Štatútu Súdneho dvora jasne vyplýva, že účastníci konania, ktorí nemajú výsadné postavenie, musia byť pred súdmi Spoločenstva zastúpení advokátom (pozri predchádzajúci bod 6), treba dospieť k záveru, že pán Pluckrose nie je oprávnený zastupovať žalobcu pred Súdom prvého stupňa.

12 Naviac prípadné výnimky z tejto náležitosti sú výslovne upravené štatútom. Podľa siedmeho odseku článku 19 Štatútu Súdneho dvora, vysokoškolskí učitelia, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorého právny poriadok im priznáva právo zastupovať pred súdom, majú pred Súdnym dvorom rovnaké práva, aké tento článok priznáva advokátom. Pán Pluckrose žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mohol požívať takúto výnimku.

13 Z vyššie uvedeného vyplýva, že táto žaloba je zjavne neprípustná.

O trovách

14 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT nenavrhol zaviazať druhého účastníka konania na náhradu trov konania, každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

1) Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.

2) Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

V Luxemburgu 9. septembra 2004

Tajomník

H. Jung

Predsedníčka komory

P. Lindh